

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/229/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318201993
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318201993.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci žalobcu: Bazcom, a.s., so sídlom Opletalova 1015/55, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 273 97 050, zastúpeného BBH advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom Suché Mýto č. 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 713 066, proti žalovanému: BENE Pharma s.r.o., so sídlom Jazdecká č. 1/A, 080 01 Prešov, IČO: 36 830 208, zastúpenému JUDr. Marekom Radačovským, advokátom, so sídlom Žriedlová č. 3, 040 01 Košice, IČO: 35 553 961 o určení, že žalobca má platné záložné právo, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 11C/29/2018-378 zo dňa 7.5.2019 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 11C/29/2018-378 zo dňa 7.5.2019 potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 20.3.2018 domáhal, aby súd určil, že má platné záložné právo v prvom rade, ktoré bolo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorenej dňa 04.07.2012, medzi žalovaným a družstvom Metropolitní spořitelni družstvo v likvidaci, so sídlom v Prahe (ďalej len „MSD“). Konkrétne išlo o nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v okrese Bratislava, mestská časť Vajnory, katastrálne územie Z., zapísaným na liste vlastníctva číslo XXXX, ako pozemok parcely registra „C“ s parcelným číslom XXXX/XXX o výmere 3099 m², zastavané plochy a nádvoría, pozemok parcely registra „C“ s parcelným číslom XXXX/XXX o výmere 4460 m², zastavané plochy a nádvoría a stavba so súpisným číslom 10442 postavená na parcele číslo XXXX/XXX predajno-skladový objekt. Žalobca uvádzal, že je veriteľom zabezpečenej pohľadávky, riadne prihlásenej do reštrukturalizácie dlžníka, spoločnosti žalovaného. Predmetná pohľadávka je okrem iného zabezpečená aj záložným právom k nehnuteľnostiam vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Oznámením o popretí pohľadávky zo dňa 31.05.2017, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 05.06.2017, bola jeho pohľadávka popretá v celom rozsahu, čo do právneho dôvodu, výšky aj vymáhateľnosti. Žalobca podal dňa 15.06.2017 incidenčnú žalobu na určenie pravosti pohľadávky, čo do poradia, dôvodu, výšky a zabezpečenia. Okresný súd v Prešove uznesením zo dňa 27.10.2017 potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka a ukončil reštrukturalizáciu, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 07.11.2017. Žalobca má za to, že by mohol byť nezákonne zbavený záložného práva k nehnuteľnostiam na zabezpečenie svojej pohľadávky a

preto podáva žalobu na určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam tu je. Ďalej uviedol, že záložné právo bolo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 04.07.2012 uzatvorenej medzi MSD a dlžníkom a je zapísané na liste vlastníctva č. 4110. Dňa 19.03.2015 uzatvorili MSD ako postupca a spoločnosť AB-CREDIT a.s., so sídlom v Prahe zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej MSD postúpilo okrem iného aj svoju pohľadávku voči dlžníkovi, vyplývajúcu zo zmluvy o úvere spolu so záložným právom k nehnuteľnostiam. Do dňa 27.11.2015 spoločnosť AB-CREDIT ako postupník uzavrela so spoločnosťou CREDIS INVEST ALFA, s.r.o. so sídlom v Bratislave zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola postúpená aj pohľadávka, vyplývajúca zo zmluvy o úvere spolu so záložným právom k nehnuteľnostiam. Dňa 20.01.2017 spoločnosť CREDIS INVEST ALFA, s.r.o. uzavrela so žalobcom, ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpila na žalobcu okrem iného aj svoju pohľadávku voči dlžníkovi, vyplývajúcu zo zmluvy o úvere spolu so záložným právom k nehnuteľnostiam. Prihláška zabezpečenej pohľadávky žalobcu zo dňa 25.04.2017 do reštrukturalizácie dlžníka bola reštrukturalizačnému správcovi doručená dňa 27.04.2017. Listom zo dňa 02.05.2017 správca potvrdil žalobcovi, že jeho zabezpečená pohľadávka bola zapísaná do zoznamu pohľadávok vedeného a reštrukturalizácii dlžníka. Dňa 25.05.2017 Okresný súd Prešov vydal uznesenie, ktorým určil, že sa na zabezpečovacie právo žalobcu neprihliada, toto uznesenie nebolo žalobcovi doručené považuje ho za nezákonné. Dňa 05.06.2017 bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené oznámenie správcu o popretí ním prihlásenej zabezpečenej pohľadávky v celom rozsahu. Následne žalobca podal incidenčnú žalobu, Okresný súd v Prešove uznesením č. k. 2R/1/2017-473 zo dňa 27.10.2017 potvrdil plán a ukončil reštrukturalizáciu dlžníka, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 07.11.2017 a napriek tomu, že reštrukturalizácia bola povolená nezákonne, žalobca má za to, že rovnako nezákonne bola popretá jeho pohľadávka a neprihliadnuté na jeho záložné právo. V súčasnosti žalobca, ako veriteľ s pohľadávkou, ktorá predstavuje v istine sumu 4,9 milióna Eur čelí hrozbe, že jeho pohľadávka nebude uspokojená vôbec a navyše, že dôjde k odstráneniu jeho záložného práva a predaju jediného hodnotného majetku dlžníka. Na tunajšom súde sa vedú konania, jednalo aj o neplatnosť zmluvy o úvere, ktoré sú prerušené a samotná existencia súdnych konaní nemôže zakladať a nezakladá spornosť žalobcom prihlásenej pohľadávky. Správca nevykonal žiadne vlastné šetrenia a zisťovania, spornosť pohľadávky odvodzuje výlučne z vyjadrení dlžníka predložených v rámci súdnych konaní vedených na tunajšom súde. Žalobca je toho názoru, že tvrdenie reštrukturalizačného správcu dlžníka, že dohoda o odplate alebo spôsob jej určenia musí byť uvedený priamo v zmluve o postúpení pohľadávok, a nie ďalšej listine, v opačnom prípade je taká zmluva absolútne neplatná, sa zjavne nezakladá na správnom právnom výklade ustanovení zákona, takéto pochybenie zo strany reštrukturalizačného správcu dlžníka neoprávnene bráni žalobcovi v uskutočňovaní jeho hlasovacích práv, spojených s prihlásenou zabezpečenou pohľadávkou a bráni v jeho zapojení do najzávažnejších rozhodnutí ohľadom vedenia reštrukturalizácie dlžníka. Žalobca ďalej uviedol, že zo schválenia reštrukturalizačného plánu dlžník a správca vyvodzujú, že zabezpečovacie právo žalobcu zaniklo. Takýto záver je však protiprávny a nesprávny a preto i z dôvodu právnej istoty je žalobca nútený domáhať sa určenia zabezpečovacieho práva aj touto žalobou. Podľa žalobcu Okresný súd Prešov pri rozhodovaní o riadnom uplatnení zabezpečovacieho práva nesprávne aplikoval ustanovenia zákona, došlo k popretiu pohľadávky, uznesenie súdu bolo vydané v rozpore s právnymi predpismi a ako nezákonné nemôže mať vplyv na existenciu a platnosť zabezpečovacieho práva. Žalobca mal za preukázané že na vydanie uznesenia, ktorým bolo konštatované, že pohľadávka žalobcu nebola prihlásená ako zabezpečená neboli splnené procesné podmienky ani ďalšie zákonom vyžadované dôvody, uznesenie preto zjavne nezákonné ak nemôže mať vplyv na existenciu a platnosť zabezpečovacieho práva, zabezpečovacie právo tak napriek tvrdeniam žalovaného nikdy nezaniklo a naďalej v celom rozsahu trvá. Žalobca má tiež za preukázané, že na jeho strane existuje naliehavý právny záujem na určení existencie zabezpečovacieho práva, preukázal, že takýto názor je nesprávny a v rozpore s právnymi predpismi a iba rozhodnutím o tejto žalobe môže dôjsť k odstráneniu stavu právnej neistoty.

3. Žalovaný sa k veci vyjadril a žiadal žalobu zamietnuť, nakoľko žalobca nepreukázal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby bez toho, aby súd vykonal dokazovanie vo veci. Zároveň mal za to, že žaloba je vecne nedôvodná. Poukázal na to, že záložné právo zaniklo, keďže nebolo prihlásené riadne a včas a preto sa na záložné právo v reštrukturalizácii žalovaného neprihliadalo. Ku zániku záložného práva došlo ku dňu 07.11.2017. Ak záložné právo zaniklo, žalobca nemôže mať platné záložné právo. Neexistenciu záložného práva konštatoval aj Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 18.07.2018, ktorým potvrdil rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (konštatoval neexistenciu

hmotnoprávneho nároku žalobcu). Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca namieta zákonnosť procesu reštrukturalizácie, popretie pohľadávky a zákonnosť právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Prešov vydaných v rámci reštrukturalizačného konania, pričom súd v tejto veci nie je oprávnený tieto rozhodnutia preskúmať. Žalovaný sa žalobou domáha preskúmania skončenej reštrukturalizácie, čo je neprípustné. Súdu v tomto konaní neprináleží preskúmať správnosť a zákonnosť skončenej reštrukturalizácie žalovaného a neprávoplatných rozhodnutí reštrukturalizačného súdu. Poukázal tiež na to, že žalobca sa obrátil aj na ústavný súd pričom Ústavný súd Slovenskej republiky v odôvodnení uznesenia zo dňa 25.01.2018 uviedol, že nepovažuje za potrebné do právoplatného uznesenia okresného súdu o potvrdení reštrukturalizačného plánu a o ukončení konania zasiahnuť a to bez vecného skúmania dôvodnosti uplatnených námietok. Ústavný súd konštatoval, že vzhľadom na to, že uvedené rozhodnutie nebolo napadnuté neprichádza ani do úvahy, aby sa súd zaoberal dôvodnosťou námietok smerujúcich proti postupu a uzneseniu okresného súdu. Verdikt Ústavného súdu SR o odmietnutí sťažnosti tak primäl žalobcu k podaniu tejto žaloby o určenie záložného práva na súde prvej inštancie. Žalovaný zároveň pripomína, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení existencie záložného práva v tomto konaní, nakoľko sa aj podľa jeho vlastných slov domáha toho v takzvanom incidenčnom konaní na Okresnom súde Prešov. Ďalej uviedol, že žalobca sa aj napriek ním deklarovanej spornosti záložného práva rozhodol previesť nehnuteľnosti na tretiu osobu, ktorej už spornosť záložného práva neuvádzal, naopak ubezpečuje ju, že žiadne spornosti v súvislosti s prevodom nie sú dané. Žalobca nedisponuje záložným právom, keďže zaniklo v dôsledku jeho neprihlásenia v reštrukturalizácii, zároveň nedisponuje žiadnou splatnou pohľadávkou, s ktorou by mal byť v omeškaní, keďže celá jeho pohľadávka je predmetom takzvaného incidenčného konania. Podľa aktuálneho listu vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie Vajnory je zrejmé, že žiadne záložné právo na v liste vlastníctva nie je evidované, nakoľko Okresný úrad Bratislava postupoval v zmysle platnej právnej úpravy a niekdajšie záložné právo žalobcu, ktoré zaniklo v zmysle ustanovenia § 155 ods. 2 ZKR vymazal a to dňa 07.11.2017.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. V rozhodnutí uviedol, že žalobca sa domáhal určenia, že má platné záložné právo, t.j. určenia kto je záložným veriteľom. Ustanovenie § 137 písm. d) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že to vyplýva z právneho predpisu, najmä z hmotného práva. Žalobný návrh bol formulovaný ako návrh na určenie právnej skutočnosti, pričom zo žiadneho osobitného predpisu nevyplyva možnosť domáhať sa takéhoto určenia, preto návrh možno považovať za vadný a súd by sa ďalej ani nemal zaoberať meritom veci. Žalobný návrh, domáhajúci sa určenia právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplyva, nie je dôvodný.

5. Prvostupňový súd ďalej poukázal na nejednotnosť výkladu ustanovenia § 137 C.s.p. a preto sa zaoberal aj dôvodnosťou žaloby v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p., ak by sme pripustili, že sa žalobca podanom žalobou domáha určenia či tu právo je alebo nie je. V takom prípade je povinnosťou žalobcu v spore preukázať, že má na takomto určení naliehavý právny záujem. Určovacia žaloba by bola opodstatnená v situácii kedy k porušeniu práva nedošlo, právo žalobcu je neisté alebo ohrozené a stav neistoty alebo ohrozenia možno odstrániť tým, že súd rozhodne o existencii práva.

6. Okresný súd vyhodnotil, že nebolo sporné, že uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2R/1/2017-473 zo dňa 27.10.2017 súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka a skončil reštrukturalizáciu dlžníka. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 25. mája 2017, v spojení s opravným uznesením zo dňa 5. júna 2017 súd určil, že na zabezpečovacie právo veriteľa spoločnosti žalobcu, vyplývajúca z prihlášky doručenej správcovi dňa 27.04.2014 sa neprihliada, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2017. Uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 15.02.2018 bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý podal žalobca a ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa dispozície s nehnuteľnosťami, nachádzajúcimi sa v okrese Bratislava III, mestská časť Vajnory, zapísané na liste vlastníctva č. 4110. Odvolací súd citoval rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 31.06.2017 č. k. 2R/1/2017-87 v spojení s opravným uznesením zo dňa 21.06.2017, ktorým bolo určené, že na zabezpečovacie právo veriteľa sa neprihliada, nakoľko bolo zistené, že prihláška doručená správcovi neobsahuje zabezpečenú sumu. Následne správca poprel pohľadávku žalobcu. Odvolací súd vyslovil, že má za to, že rozhodnutím konkurzného súdu o tom, že na zabezpečovacie právo sa neprihliada, bolo v konečnom dôsledku deklarované, že žalobca si zabezpečovacie právo neprihlásil riadne a včas. Nakoľko uvedené rozhodnutie je právoplatné,

na žalobcu sa v reštrukturalizácii hľadí ako na nezabezpečeného veriteľa a tak bol aj zaradený do skupiny v reštrukturalizačnom pláne. V zmysle ustanovenia § 155 ods. 2 ZKR zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorý riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky. Vzhľadom na to zverejnením uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 27.10.2017, ktorým bol schválený reštrukturalizačný plán a skončená reštrukturalizácia, záložné právo žalobcu na predmetných nehnuteľnostiach zaniklo a za tohto stavu je na neho potrebné hľadiť ako na nezabezpečeného veriteľa.

7. Okresný súd v Prešove sa taktiež v spore vedenom pod sp. zn. 2Cbi/17/2017 zaoberal nielen určením popretej pohľadávky, ale zamietol žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že predmetná pohľadávka je pohľadávkou zabezpečenou záložným právom zriadeným v prospech žalobcu, s poradím uspokojenia prvým, zriadeným na nehnuteľnostiach v kat. úz. Z.. V rozsudku zo dňa 09.04.2019 konštatuje, že veriteľ v podanej prihláške neuviedol zabezpečenú sumu aj keď formulár vyhlášky uvedené vyžaduje a z týchto dôvodov žalobu v časti určenia, že pohľadávka žalobcu je pohľadávkou zabezpečenou zamietol.

8. Prvoinštančný súd mal za to, že žalobca ničím nepreukázal naliehavý právny záujem, súdy sa opakovane k existencii záložného práva vo svojich rozhodnutiach vyjadrovali, pričom žalobca neuviedol v tejto žalobe žiaden iný, nový, dôvod, pre ktorý by mohol súd dospieť k záveru, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení a preto žalobu zamietol. Súd v právoplatnom rozhodnutí konštatoval, že žalobca si zabezpečovacie právo neprihlásil riadne a včas a záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach zaniklo, preto súd v tomto konaní nemôže preskúmať zákonnosť, či správnosť právoplatných rozhodnutí iných súdov. Nie je žiaden dôvod, aby sa súd opäť zaoberal skúmaním existencie záložného práva, zvlášť za situácie, že súdy, aj odvolacie, sa v rôznych konaniach opakovane vyjadrili, že záložné právo zaniklo, preto právo žalobcu nie je neisté. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení nemožno subsumovať pod nespokojnosť žalobcu s inými právoplatnými rozhodnutiami súdov.

9. Súd prvej inštancie o trovách konania súd rozhodoval podľa ustanovenia § 255 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto súd zaviazal žalobcu ku náhrade trov konania v plnej výške.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov a v súlade s § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) C.s.p. a poukázal okrem iných na nasledovné skutočnosti - na to, že schválenie reštrukturalizácie prebehlo bez účasti žalobcu ako jediného relevantného veriteľa dlžníka - jeho pohľadávka bola dlžníkom vybraným správcou popretá, pričom ostatné (očividne sporné pohľadávky) iných veriteľov popreté neboli a žalobcovi tak bola odňatá možnosť ovplyvniť hlasovanie o reštrukturalizačnom pláne. Okresný súd Prešov vydal ako reštrukturalizačný súd Uznesenie sp. zn. 2R/1/2017 zo dňa 25.05.2017, ktorým na základe podnetu správcu rozhodol, že na zabezpečovacie právo žalobcu, vyplývajúce z prihlášky doručenej správcovi dňa 27.04.2017, t.j. na záložné právo žalobcu k nehnuteľnostiam, sa neprihliada. Toto uznesenie reštrukturalizačného súdu nebolo žalobcovi doručované a žalovaný ho z dôvodov podrobne vysvetlených v žalobe (na vydanie predmetného uznesenia vôbec neboli splnené procesné podmienky, žalobca nebol stranou konania, v ktorom bolo uznesenie vydané, na neprihliadanie k záložnému právu žalobcu neexistuje ani žiadny hmotnoprávny dôvod, atď.) považuje za nezákonné, a teda vo vzťahu k nemu za neúčinné. Uznesenie reštrukturalizačného súdu o neprihliadaní k záložnému právu žalobcu teda bolo vydané v rozpore s právnymi predpismi a ako nezákonné nemôže mať vplyv na existenciu a platnosť záložného práva k nehnuteľnostiam. Podľa názoru žalobcu je teda zjavné, že záložné právo k nehnuteľnostiam na základe uvedeného uznesenia reštrukturalizačného súdu (a následného schválenia reštrukturalizačného plánu žalovaného tým istým súdom) nezaniklo a preto naďalej existuje a trvá. Nakoľko je však táto otázka medzi žalobcom a žalovaným sporná, musí byť rozhodnutá príslušným súdom v rámci civilného sporového konania, pričom práve dosiahnutie takéhoto rozhodnutia bolo a naďalej je cieľom žaloby. Záver súdu prvého stupňa je podľa názoru žalobcu zjavne nesprávny, nakoľko uznesenie reštrukturalizačného súdu, na základe ktorého malo záložné právo údajne zaniknúť, bolo vydané v jednoznačnom a príkrom rozpore so zákonom, pričom zákon bol pri jeho vydaní porušený tak hrubým spôsobom, že uznesenie vo vzťahu k žalobcovi nemohlo vyvolať právne účinky. Žalobca tvrdí, že je osobou oprávnenou zo záložného práva k nehnuteľnostiam; a zároveň žalovaný tvrdí, že toto záložné právo zaniklo na základe nezákonného uznesenia, pričom záložné právo nechal na tomto základe aj

vymazať z katastra nehnuteľností. Iba rozhodnutím o podanej žalobe teda môže dôjsť k odstráneniu stavu právnej neistoty a ohrozenia práva žalobcu, čím je bezpochyby naplnená podmienka naliehavého právneho záujmu žalobcu tak, ako ju vymedzila judikatúra Najvyššieho súdu SR. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 111/2008 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 31/2011.

Vydaním rozsudku súd a nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a zároveň v dôsledku tohto svojho postupu nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím sú naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP. Žalobca predložil ďalej argumentáciu, z ktorej podľa jeho názoru vyplýva, že záložné právo nezaniklo, ale je naďalej platné a v celom rozsahu trvá. S ohľadom na uvedené procesné pochybenia súdu sa však súd prvého stupňa k tejto argumentácii v rozsudku vôbec nevyjadril a taktiež v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie. Pre celú argumentáciu žalobca odkazuje na svoje predchádzajúce podania (najmä žalobu). Poukazuje na to, že záložné právo bolo uplatnené v prihláške pohl'adávky riadne a včas a záver uvedený v uznesení Okresného súdu Prešov nepripustný pre formalizmus popierajúci zmysel zákona a samotného inštitútu reštrukturalizácie. Tento záver je teda neadekvátne formalistický, nespravodlivý a v právnom štáte preto nepripustný, čo potvrdzuje bohatá judikatúra slovenských súdov. Žalobca uvádza, že sa žalobou podanou v zmysle § 137 písm. c) CSP domáha určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Súd prvého stupňa dospel v tejto otázke k opačnému záveru, takýto záver súdu prvého stupňa je zjavne nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. predstavuje tiež nesprávne skutkové zistenie súdu, čím sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Súd týmto svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a zároveň v dôsledku tohto svojho postupu nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, čím sú naplnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP.

Vzhľadom na uvedené žiada týmto žalobca odvolací súd, aby (ak nebude mať za to, že rozsudok je potrebné zrušiť) vydal rozsudok, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení a to tak, že určí, že k hnutelnostiam, vyššie konkretizovaným má žalobca platné záložné právo, ktoré bolo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti uzatvorenej dňa 04.07.2012 medzi žalovaným a družstvom Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, so sídlom Balbínova 404/22, Vinohrady, 120 00 Praha 2, Česká republika, IČ: 25571150.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý okrem iného poukázal na to, že úkony či postup jednotlivých zainteresovaných bol v rôznych štádiách rôznym spôsobom preskúmaný, pričom v žiadnom ohľade nebol nijaký postup spochybnený.

Žalovaný opakovane poukázal na to, že pre vydanie Uznesenia Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 2R/1/2017 zo dňa 25.05.2017 o neprihliadaní v rámci reštrukturalizačného konania v znení opravného uznesenia neboli splnené podmienky. Správca mohol sám rozhodnúť o neprihliadaní, avšak v tejto konkrétnej veci sa vzhľadom na pochybnosti obrátil na súd, ktorý tieto rozptýlil a definitívne rozhodol o podanej prihláške. Správca teda sám neuplatnil právo posúdiť doručené podanie (prihlášku) a definitívne o nej rozhodnúť, ale rozhodol sa predložiť svoje argumenty spoločne s podaním nezávislému súdu, ktorý túto posúdil. Veriteľ - Žalobca sa o Uznesení o neprihliadaní dozvedel bezprostredne na to, ako nadobudlo účinky. Uvedené Uznesenie o neprihliadaní bolo zverejnené v obchodnom vestníku č. 105/2017 dňa 02.06.2017, K012222. Ak by aj teoreticky pripustili, že sa Žalobca o zverejnenom Uznesení nedozvedel z obchodného vestníka (čo ako také popiera, keďže doručovanie zverejnením v obchodnom vestníku platí rovnako pre všetky subjekty), žalobca bol o neprihliadaní osobitne upovedomený listom správcu, ktorý bol Žalobcovi doručený dňa 05.06.2017, teda len 2 dni po právnom doručení predmetného uznesenia (keďže za deň doručenia sa považuje deň nasledujúci po faktickom zverejnení v obchodnom vestníku). Žalobca bol riadne a v zmysle právnych predpisov informovaný o úkonoch a teda mal možnosť sa riadne zapojiť do prebiehajúceho reštrukturalizačného procesu, resp. čiastkového rozhodovania o ním podanej prihláške. Žalobca si podľa názoru žalovaného zamieňa spornosť s nespokojnosťou s platným právnym opakovane a mnohokrát potvrdeným súdnymi rozhodnutiami.

Zásadným momentom v tejto veci je úkon prihlasovania pohl'adávky, ktorý Žalobca vykonal nesprávne, pričom ZKR priamo s takým nesprávnym konaním spája právne účinky.

Keďže konštrukcia zákonnej normy v sebe priamo obsahuje aj následok nesprávneho postupu prihlasovania, k strate zabezpečovacieho práva dochádza priamo týmto úkonom ako následok

vyplývajúci zo zákona. A to bez ohľadu na neskoršie potvrdzujúce posúdenie reštrukturalizačným súdom či inými subjektmi.

Na margo tvrdenia žalobcu, že „žalovaný na základe uznesenia už záložné právo vymazal aj z katastra nehnuteľností (kataster, resp. príslušný okresný úrad, samozrejme neskúmal, či Uznesenie bolo alebo nebolo vydané v súlade so zákonom.)“ žalovaný uviedol, že takéto vyjadrenie popiera, nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nebol tým subjektom, kto vymazal záložné právo. Príslušný okresný úrad, katastrálny odbor riadne a vecne preskúmal skutočnosti a ako ďalší subjekt v rade (po tom, ako o tom rozhodovali súdy) vymazal záznam o záložnom práve, keďže historicky spätne zaniklo.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 C.s.p. prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 C.s.p. oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 30.11.2021. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

13. Podľa § 137 písm. c) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

14. Podľa § 137 písm. d) C.s.p. žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že koncepcia zakotvená v § 137 písm. c) a písm. d) teda rozlišuje klasickú určovaciu žalobu a žalobu na určenie právnej skutočnosti. Právnou skutočnosťou je skutočnosť, s ktorou právna norma spája vznik, zmenu a zánik právneho vzťahu. Zákonodarca uviedol, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a míňajú sa účelu žaloby určovacej. Takáto žaloba je prípustná len v prípade, ak jej existenciu predpokladá osobitný predpis.

17. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, zrozumiteľným spôsobom vysvetlil z ktorých dôkazov vychádzal, aké skutočnosti mal vykonanými dôkazmi preukázané, dôkazy vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Dospel k správne záveru, že žalobca sa domáhal určenia platnosti záložného práva, predmetom sporu bol nárok žalobcu na určenie či tu záložné právo je alebo nie je, ak je na tom právny záujem v zmysle § 137 písm. c) C.s.p.

18. Ak by sme posudzovali žalobný návrh ako návrh na určenie právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d). C.s.p., odvolací súd poukazuje na to, že nie je osobitný predpis, z ktorého by vyplývala možnosť domáhať sa takéhoto určenia a preto je potrebné takýto návrh ako nedôvodný zamietnuť.

19. Tak, ako i žalovaný, aj súd prvej inštancie správne podotkol, odvolací súd zdôrazňuje, že aj iné súdy riadne vec niekoľkokrát posúdili a rozhodli zhodne a jednotne v tom, že žalobca nedisponuje záložným právom na majetku žalovaného. Každá z týchto inštancií riadne vec posúdila a vyhodnotila, pričom táto istá otázka sa riešila jednak na okresných súdoch, krajských súdoch a napokon aj na Ústavnom súde SR (Uznesenie ÚS SR zo dňa 25.1.2018 č. k. II.ÚS 66/2018-29). Rozdiel je len v časovom okamihu, keď negatívny výsledok jedného konania podnecuje žalobcu k iniciovaniu nového konania, kedy tie isté argumenty uplatňuje opätovne. Nespokojnosť žalobcu s právoplatnými rozhodnutiami súdov a neuplatňovanie riadnych procesných postupov v konaniach, ktoré mali právoplatným rozhodnutiam predchádzať nie je možné nahrádzať novými žalobami.

20. Naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. nie je daný, ak sa petit žaloby, jej skutkové tvrdenia a právne hodnotenie neviažu na odstránenie konkrétnej spornosti žalobcom uplatneného práva (R 22/2017).

21. Podľa § 155 ods. 2 ZKR zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva, vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj na podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.

22. Z hľadiska právnych dôsledkov neprihlásenia pohľadávky v reštrukturalizácii je právne irelevantné, či veriteľ vedel o povolení reštrukturalizácie. Zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka, to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou (Ústavný súd SR, II.ÚS 749/2015).

23. Otázka existencie záložného práva žalobcu s poukazom na cit. ustanovenie ZKR, ako i s poukazom na uvedené rozhodnutia súdov nie je sporná, žalobca nedisponuje záložným právom, keďže zaniklo v dôsledku jeho neprihlásenia v reštrukturalizácii, zároveň nedisponuje žiadnou splatnou pohľadávkou, s ktorou by mal byť v omeškaní, keďže celá jeho pohľadávka je predmetom takzvaného incidenčného konania. Žalobca si zabezpečovacie právo neprihlásil riadne a včas a záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach zaniklo, preto správne prvoinštančný súd ustálil, že nemôže preskúmať zákonnosť, či správnosť právoplatných rozhodnutí iných súdov. Nie je žiaden dôvod, aby sa súd opäť zaoberal skúmaním existencie záložného práva.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil vrátane výroku o náhrade trov konania.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. Keďže žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

26. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov za 3 : 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).